

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

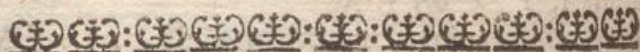
Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 2. De fervore in cultu divino.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Martius.

DIES II.

De fervore in cultu Divino.

I.

Mundus deinceps schola mihi erit, in qua DEO servire discam. Mundanorum cum Mundo agendi ratio exempli & regulæ mihi erit loco, ut ab his discam fervorem, quo DEO servire teneor. Quid illi non moliuntur, quid non perferunt, ut Mundo placeant? & frequenter res eis haud succedit. & si succederet, quid inde haurirent utilitatis? ut DEO placeam, non nisi placere velle exigitur: & quantum ex eo comodi mihi non obtingit! Omnia mundo consecrantur, bona quies, honor, conscientia, salus. Nihil difficile accidit, cum fati ei faciendum: is tamen hæc omnia sæpe vix pensi habet. Et ego minimam voluptatem, levissimum commodum DEO non consecrabo? possuntne exactissima ferventissimorum Religiosorum in observandis regulis diligentia, celeberrimorum penitentium austeritas aulici cujusdam obsequijs, & submissionibus, militis cujusdã defatigationibus comparari? quanto igitur nobis dedecori est, fr

mi-

minùs agimus ad propriam salutem consequendam, quàm illi ad æternas misérias incurrendas? Meretúrne DEUS minùs, quàm mundus? éstne cælum minoris æstimandum, quàm infernus?

II. Consideratio inferni animare me ad fervorem debet. Potéstne quidquam difficile inveniri, ubi de igne æterno evitandò agitur? ad medendum vulnèri, quod vitam nostram in discrimen conijcit, ferum, & ignem perpetimur; ad quid igitur perpetiendum nos offerre non debemus, cùm de avertenda à nobis morte æterna agitur? ad evitandam mortem non rarò brachium immolatur; & nos vile commodum, vel modicam voluptatem ad evitanda inferorum supplicia non immolabimus? Timor incendio cujdam se involvendi gravissimo morbo laborantibus vigorem, & ipsis etiam paralyticis motum addit; & timor ignis æterni motum, & fervorem etiam ignavissimis non addet? Anachoretarù Thebaidos austeritates, sanctæ famosorum Pœnitentùm erga se crudelitates, atque ipsa sanctorum Martyrum supplicia non terrent, si ut media secura, pœnas æternas evitandi considerentur. ane obscuro carceri se includere, vel sepulchro condere, vitám qui ibi suam in horrendis

dis

Martius.

dis'prorsus asperitatibus transigere oportet? hoc in se impossibile videtur. At, si nullus alius inferorum ignes evadendi super sit modus, hunc desidero, hunc amplector. Sic cogitamus, sic loquimur, si fidem habemus, si credimus, & infernum cognoscimus. Quàm potens est ignis æternus ad accendendum in corde aliquo fervorem! Non sumus tepidi, non sumus ignavi, nisi quia hujus nimium immemores vivimus.

III. Consideratio Paradisi Cælestis ad fervorem excitare me debet, nec mihi quidquam difficile videatur, ubi de æterna felicitate promerenda agitur. estne aliquid, quod efficacius me animare queat ad præstanda omnia, quæ possum, bona, quàm si cogitem, actionem etiam penitus indifferentem, ubi ea propter Deum facta est, totius DEI possessionem mereri? estne aliquid, quod magis nos incitare possit ad omnia nostra bona opera cum fervore obeunda, quàm si cogitemus, mercedem nostram in cælo responsuram fervori, quo ea fuerint peracta? estne aliquid, quod potentiùs nos incitare queat ad impendenda utiliter omnia vitæ nostræ momenta, quàm si cogitemus, nec unicum eorum esse, quo æternam felicitatem mereri non
pos-

possimus? si cui mercatori certum tempus concederetur, intra quod immensum lucrum comparare sibi posset, perderetne vel unicum pretiosi hujus temporis momentum? si quod ei elapsum inutiliter esset, nonne hanc jacturam deploraret? nonne eam reparare, omnibus viribus contenderet? an non hujus mercatoris agendi ratio nostræ est condemnatio, ignavia nostræ exprobratio, & fervoris nostri incitamentum?

Stude S. Paphnutij sententiam sequi, qui, cum feminam mundi pompis addictam magnificè ornata, ejusque desiderium mundo placendi videret, flere cepit, & dicere: Væ mihi, qui tanta non ago ad salutem æternam consequendam, quanta hæc infelix ad se, & alios secum perdendos!

Et illi quidem, ut corruptibilem coronam accipiant; nos autem incorruptam.
1. Cor. 9.

Quales impetus habebas ad mundum, tales habebas ad artificem mundi. *Aug.*

N

DIES